

Posudek oponenta bakalářské práce

Autor, název, místo, rok, rozsah práce, vedoucí práce:

Roman Káčerek, Dějiny Svaté Hory v zrcadle zázraků, 2016
139 stran, vedoucí práce Mgr. Dušan Foltýn

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	<i>splňuje</i>			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	<i>splňuje</i>			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	<i>splňuje</i>			
Struktura práce je vyvážená a logická.		<i>splňuje z větší části</i>		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	<i>splňuje</i>			
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.	<i>splňuje</i>			
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.	<i>splňuje</i>			
Autor správně cituje.	<i>splňuje</i>			

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	<i>splňuje</i>			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.	<i>splňuje</i>			
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.	<i>splňuje</i>			
Struktura práce je vyvážená a logická.		<i>splňuje z větší části</i>		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.	<i>splňuje</i>			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	splňuje			

Celkové hodnocení (slovně):

Datum 17. května 2015

Podpis oponenta práce

Mgr. Jakub Synecký

Roman Káčerek, Dějiny Svaté Hory v zrcadle zázraků

oponentský posudek bakalářské práce

Předložená práce vyniká především na práci bakalářskou nadstardantním rozsahem 139 stran, z toho 124 stran vlastního textu. Nikoli už autorem proklamovanou originalitou tématu. Autor se snaží sugerovat, jako by se „dějinami zázraků“ prakticky žádný historik nezabýval, což je tvrzení přinejmenším nepřesné. Lze však souhlasit, že nejen Svatá Hora u Příbramě, ale i další poutní místa skrývají ještě mnoho neobjeveného a nezpracovaného.

Práce se rozpadá na dvě nezcela sourodé části. První zahrnuje zhruba kapitoly 1-3 a soustřeďuje se na vlastní Svatou Horu, vykazuje velmi poctivý sběr materiálu, jeho ucelený souhrn (samozřejmě s autorovým podotknutím, že z mnoha zázraků vízících se k tomuto posvátnému místu je vybráno jen několik, takřkajíc „reprezentativní vzorek“) a pronikavou analýzu zjištěných skutečností. Je vidno, že vedle poctivosti přístupu autor píše s potřebným hlubokým vztahem k jím vybranému místu.

Druhá část, v podstatě celá kapitola čtvrtá (a možná část třetí) se pokouší o komparaci svatohorského poutního místa s dalšími středisky mariánského kultu. Jejich výběr však působí dojmem jisté nahodilosti a výklad určitou disproporcí. Při četbě této části mi vytanula se vzpomínkou na prof. Mojmíra Horynu věta, kterou říkával studentům pouštějícím se do prvních samostatných seminárních prací: „Nemůžete srovnávat dva kostely jenom na základě toho, že oba mají střechu.“ V tomto případě tedy několik velmi odlišných svatyň, které mají společné mariánské zasvěcení a pověst zázračnosti. V čem slabina spočívá, zjistíme nahlédnutím do obsahu: celá podkapitola 4. 2. nese totiž název Typologie zázračných míst. Ale ve skutečnosti se žádné přehledné a ucelené typologie nedočkáme, název je tedy zavádějící. Podkapitola, možná i celá kapitola snad měly být nazvány vhodněji. Také mnohé z toho, co je nám zde sdělováno o poutích a poutnictví, vyznívá dosti vágně, zejména ve srovnání s první částí.

Celou práci prostupuje autorova polemika s přístupy a názory, nazývanými zde materialistickými, pozitivistickými apod., popírajícími zázraky a zázračno jako takové, nejen jako předmět studia. Práce tím nabývá na objemu a počtu stran, ne však ke svému prospěchu. Mnohé z řečeného je nadbytečné a též zbytečně opakované. Podle mého názoru, pokud si autor sám vybral téma týkající se zázraků, mohl valnou část polemiky vůbec pominout. Anebo, o což se ostatně i pokusil, soustředit ji do jedné kratší a stručnější podkapitolky. V této souvislosti uvedený exkurs do antroposofie pak s tématem práce, jímž je Svatá Hora u Příbramě, nemá společného vůbec nic. Chybí mi naopak výraznější odkaz na téměř in margine zmíněnou jezuitskou spiritualitu. Pro autora je jí patrně (str. 81) „institucionalizovaný mysticismus sv. Ignáce z Loyoly“ (sic!). V tomto případě by zcela stačilo přečíst základní dílo, útlou knížečku Duchovních cvičení sv. Ignáce, dostupnou i v dobrém českém překladu.

Přes uvedené výhrady se domnívám, že téma podobného ladění by mohlo v budoucnosti přerůst v kvalitní diplomovou práci.

Ve formálních náležitostech práce neshledávám nedostatky. Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh hodnocení:

V Praze 17. května 2016

Mgr. Jakub Synecký

